

ת"פ (ירושלים) 4759-12-23 - מדינת ישראל נ' אברהם שבתאי סורי

ת"פ (ירושלים) 4759-12-23 - מדינת ישראל נ' אברהם שבתאי סורי מוחזי ירושלים

ת"פ (ירושלים) 4759-12-23

מדינת ישראל

נ ג ד

אביraham שבתאי סורי

אלכסי קמסרkan

ע"י ב"כ עוז דניאל שימושישוויל

בית המשפט המוחזי בירושלים

[18.07.2024]

מרדי כדור שופט

גזר דין

בעניינו של נאשם מס' 2

הרקע:

1. הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע על פי הודהתו שננתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של: נשיאת נשק ותחמושת, לפי סעיף 144(ב) בחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); וירי מנשך חם, לפי סעיף 340א(ב) בחוק העונשין.

עובדות כתוב האישום המתוקן:

2. העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן מרכיבות סיפור דברים תמה ומוzer, המשלב בין רצון טוב והתנדבות מצד אחד לבין מעשי עבירה פסולים מצד שני, ושל אחר מעשה התברר כי מי שיזם והניע אותו סבל באותה עת מהפרעות קשות בחשיבה ולא היה אחראי למשעיו.

3. המתלונים, ארבעה מבני משפחחת ד' ע', עובדים במוסך בבית ג'אללה, בסמוך לכיביש המנהרות. המוסך בבעלותם של מ' ז', איתם עובדים במקום מ' וא' (להלן, בהתאם: "המתלונים", "המוסך", "מ'", "ז'" ו"א'").

4. נאשם 1 (להלן: "אביraham") מתגורר בישוב בת עין, ומחזיק באקדח מסווג גלווק. אברהם גויס עם פרוץ מלחמת הרבות ברחל לשירות מילואים פעיל, ושירת כלוחם מילואים בצפון, על גבול לבנון. לצורך כך נמסר לו רובה סער מסווג M16 הנושא מטוול רימונים (להלן: "הרובה").

5. ביום 23/11/2023 יצא אברהם מקו הלחימה בצפון לחופשת שבת בחיק משפטו. בדרך לبيתו אברהם הבין בನאשם כשהוא מנסה לתפוס טרמף לישוב בת עין, עצר בסמוך לו והציג לו לעלות לרכבו ולהצטיף אליו לנסיעה אל היעד.

6. הנאשם ואברהם, שלא הכירו זה קודם לכך, שוחחו ביניהם במהלך הנסעה. אברהם סיפר לנאשם שהוא משרת במילואים ברמת הגולן, והציג לו להצטיף אליו לשירות המילואים ולנסוע אליו צפונה לאחר צאת השבת.

7. אברהם אף הציע לנאשם ללוון ביחסה הסמוכה לבתו, ולקבל ממנו פרטיטים בגין נסעה לצפון.

8. שלושה חודשים קודם לכן, עוד קודם פרוץ מלחמת חרבות ברזל, אברהם מסר את רכבו לתיקון במסוף. ברם, הרכב לא תוקן בשל מחסור בכוח אדם. בדרכם לבת עין אברהם והנאשם נכנסו למושך. בין אברהם לבין מ' זו התנהלה דין ודברים. אברהם טען לפניו, בין היתר, שמאז שהכניס את רכבו למושך חסר לו חלק חיוני.

9. ביום שבת, 23/11/2023, אברהם אמר לאחיו משה (להלן: "משה"), שהוא הופקד על משימה מיוחדת, בה תלויים חייהם של חיילים המשרתים עמו. לנאשם אמר אברהם שבמסגרת שירות המילואים שלו הוא הופקד על משימה סודית ומינוחדת, אומה עליו לבצע באותו מועד. משה השיב לאברהם שיסיע בכל מה שנזקן.

10. אברהם לבש מדי צה"ל, חבש קסדה ועליה רשת הסווואה, הצטייד بواسט צבאי ובו ארבעה רימוני מטול, ונטל את הרובבה וכן רובה ישן שהיה ברשותו ותרמיל של טיל לאו. כמו כן, אברהם מסר לנאשם את אקדחו האישי, כשהוא טען בצדדים. בהמשך, התקשר למשה ו אמר לו: "תשטום את הפה שלך אל תשאל שאלות תהיה מוקן ליציאה". אברהם והנאשם נסעו לבתו של משה, כשהם לבושים בגדי חאקי. אברהם פקד על משה ללבוש מדי צה"ל, ומסר לו חולצה צבאית וכובע בצבוע חאקי. לשאלתו של משה מהו יעד הנסעה, השיב לו אברהם שלא ישאל שאלות, מאחר שהחיהם של חיילים נתונם בסכנה, וכי עליו מלא פקודות בלי לשאול שאלות.

11. בהגיע השלושה למושך, אברהם העמיד את רכבו באופן שחסם את הכניסה אליו, ואמר למשה: "אני עכשו אחראי על האירוע, אני הריבון, אל תשאל שאלות ותעשה רק מה שאני אומר לך". אברהם מסר למשה את הרובבה הישן ואת תרמיל טיל הלאו, והורה לו להתמקם על גבעה סמוכה במטרה לאבטחה לאותם. משה מילא אחר הוראותו של אברהם, עלה לגבעה וכיוון את הרובבה הישן ותרמיל הטיל לעבר המקסם בו שבו המתлонנים.

12. במקביל לכך, אברהם והנאשם ירדו מהרכב וקראו למ' לבוא אליהם, תוך שהם מכוננים לעברו את הרובבה והאקדח שנשאו. כיוון שם' סייר, הנאשם אמר לו שאמ לא יבוא הוא יירה עליו,omid וירה ירייה אחת לכיוון הקראקע באמצעות האקדח שהחזיק. הקראקע פגע בקראקע, בסמוך למ' שנמלט מהמקסם.

13. אברהם התקrab למצלוננים כשהוא אוחז ברובבה, ודרש מהם את החלק שלטענתו נלקח מהרכב. הנאשם חזר לרכב והוציא ממנו גרצן, בעוד אברהם הסתובב בין כל הרכב שבמושך וניפץ שימושות של שלושה מהם באמצעות הרובבה. ניסיון שז' עשה להרגיע את אברהם לא עלה יפה. אברהם המשיך ודרש לקבל את החלק החסר, לטענתו, אמר לו ז' שעשה טעות חמורה, כיוון את הרובבה לאויר וירה שלוש יריות.

13. הנשם דרש מ' למסור את מפתחות רכבו הפרטி, בעת שאברהם עומד מאחור ומכoon את הרובה לעבר ז'. בהמשך, אברהם יירה וריה נספת באוויר וכיון את הרובה לעבר אחד העובדים במקום. לאחר מכן, אברהם הלך בעקבות אחד העובדים במסוף (להלן: "העובד"). כיון לעברו את הרובה, דחף אותו וזרק חפץ כלשהו לעבר ז'. בתגובה, ז' הורה לעובד למסור לאברהם את מפתחות הרכב הפרטி של המתלונים. אברהם קרא לעובד: "תניע את האוטו, אני אשחת אותו", ניסה לבועט בעובד ודרש מ' למסור לו רכב מונע מתוך חמש דקות. אברהם המשיך ודרש לקבל רכב נוסף שהוא במושך, והיכה את העובד בעורפו. לאחר מכן, אברהם אחץ ברימון נפי' שהוציא מהווסט, ואימ' שיריה אותו. עוד בהמשך, אברהם בטע בם', יירה שתי יריות נוספות, דחף את ז' וצעק: "אני אחזר עם גלייצרים ואני אשחוף פה הכל". משחבחין ברכב נושא בסמוך אברהם צעק: "מי באוטו שם", וירה יריה אחת לכיוון הרכב. אברהם המשיך ואמר כי מותר לו להרוג כל אדם שפוגע בג'יפ צבא, וכי ברשותו גלייצרים שיוכל לשחוף עיר שלמה. מיד לאחר מכן אברהם ניגש לרכבו, הורה לנשם להיכנס אליו, יצא ממנו כשהוא אוחז בחומר שטיבו לא ידוע, ואמר ל' "תן לי אותו כבר החיים שלר בסכנה". אברהם חזר לרכבו והחל בניסיעה לאחזר. משחבחין באשרף, יירה לכיוונו יריה אחת. בהמשך, אברהם סטר ל', ואימ' שייפגע בו ובמשפחה. לאחר מכן, אברהם והנשם שבו לבת עין.
- הכרעת הדין בעניינו של אברהם:
14. בהכרעת דין מיום 28/12/2023 אברהם זוכה מהמיוחס לו בכתב האישום, לאחר שהתקבלה חוות דעת לפיה הוא לא היה אחראי למשעו במועד הRELVENTI.
- תקס'ור שירות המבחן:
15. שירות המבחן ערך בעניינו של הנשם תקס'ור בו עמד על נסיבותו האישיות, המשפחתית והנוורטיביות.
16. כעולה מהتسקיר, הנשם כבן 53, גrown ואב לילד בגיר, עליה ארצתה מאוקראינה בסוף שנות ה-90. הנשם התמודד לאחר עלייתו לישראל עם קשיים פיזיים ורגשיים, חוות תחושת כישלון בהתאקלמותו בארץ והחל לצרוך אלכוהול על מנת להתמודד עם הקשיים שחוווה. קשיים אלה הביאו לפירוק התא המשפחתית שלו, ולניתוק הקשר בין לבן בנו וגרושתו.
17. הנשם תיאר לפניי קצינת המבחן, כי לאחר פטירת אמו בשנת 2021 הוא חש חוותית בדידות ו��שי ליצור קשרים חברתיים וזוגיים. הוא החל לבקר בבית הכנסת ולהתארח בבתי תושבים בארכחות חג ושבת, במטרה למצוא שיכות חברתית.

18. לנאשם אין עבר פלילי. לדבריו לפני קצינת המבחן, הוא האמין להצעתו של אברהם לגיס אותו לשירות מילואים, והאמין לכך שהוא שותף למבצע לשחרור רכב צבאי. לדבריו, ירה בנשק על-מנת להרגיע את ההתרחשויות, ואני זוכר מה התרחש לאחר מכן. הנאשם הוסיף וכי צרך אלכוהול בעבר שקדם לאירוע, כבדך שגרה, וכי יתכן שהתנהגו תופעה ממצב המלחמה. הנאשם לא הצליח להסביר מה הנייע אותו לס肯 חי אדם, והבין את חומרת מעשיו והסיכון שגורם לח'י אדם רק לאחר מעצרו.

19. הנאשם אמר לשירות המבחן שמעצרו מסיע לו להתרחק מאלכוהול, וביקש להשתלב בטיפול בתחום צrichtת האלכוהול בין כותלי הכלא.

20. כגורמי סיכון מינה לשירות המבחן את: הפער בין תיאור מהלך חייו החיוויים לבין מצבו ביום; הפער בין תפיסתו את תפקודו כתקין, על אף צrichtת אלכוהול, לבין המידע שנמסר על ידי שירות הרווחה כי הוא מתקשה לשמור על תפקוד יציב בעקבות צrichtת אלכוהול; היעדר מערכות תמיכה; נתיתו לתלוות; קשייו לייצור ולקיום קשרים ביןאישים וחווית הבדידות שלו. כגורמי סיכון מינה את: הנוכחות שביטה להשתלב בטיפול גמילה במהלך ריצוי עונשו; והבנתו שמחוץ לכוטלי בית הסוהר לא עלה בידו להציב לעצמו גבולות לצrichtת אלכוהול. להערכת שירות המבחן, מסוכנותו של הנאשם גבואה.

21. לאור האמור ולnochת התרשומות לשירות המבחן כי הנאשם מבטא הכרה במעורבותו ביצוע העבירות, אך עדין סבור שהגורם לכך הוא האמון שנותן באברהם, סבור שירות המבחן כי ענישה מוחשית ומציבת גבולות תהווה מענה עונשי מתאים למפניינו. שירות המבחן מוסיף וממליץ להפנות את תשומת לב שב"ס לאפשרות של שילובו של הנאשם בטיפול גמילה במהלך ריצוי עונשו.

הראיות לעונש:

22. המאשימה לא הגישה ראיות לעונש.

23. ההגנה הגישה מסמך מטעם אגף הרווחה במוועצה האזרחית גוש עציון, בו מפורט כי הנאשם מוכר לה כבר שנים רבות כאדם אדיב, טוב לב וחרוץ, הסובל מבעיית שימוש באלכוהול. במהלך התקופה שמחודש יוני 2023 ועד לחודש אוקטובר 2023 הנายם עמד בקשר עקבי עם אגף הרווחה לצורך השתלבות במסגרת טיפולית לצורך גמילה מאלכוהול. הוא החל בצעדים הראשונים הנדרשים לשם כך, התמיד, הביע רצינות ויחל לעלות על דרכו. ברם, בעקבות פרוץ מלחמת חרבות ברזל וגינויו למילואים של עובד אגף הרווחה הרלבנטי הרצף הטיפול נקטע, ולא התאפשר לקדם את הנושא.

24. ז' הגיע תצהיר נגער עבירה בו טען כי נגרמו נזקים נפשיים, הבאים לידי ביטוי בטרואמה קשה ובפחד ממשי למראה כוח צבאי או מתנח, חלומות מפחדים והרטבת לילה, וכי הוא נדרש למעקב פסיכיאטרי.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

25. המאשימה טוענת כי מתחם העונש ההולם למשעו של הנאשם נע בין ארבע שנים מסר בפועל לבין שבע שנים מסר בפועל, ובבקשה להטיל עליו עונש מסר בפועל למשך ארבע שנים וחצי, מסר על תנאי, קנס ופיזוי לכל אחד מהמתלוננים.

26. בטיעוניה עמדה המאשימה על הסכנות הגלומות בהחזקת של כלי נשק ותחמושת שלא כדין, ועל הראותיו של בית המשפט העליון: כי יש להחמיר בעבירות נשק לאחר שהפכו ל"מכת מדינה" ובשים לב לסכנה המשנית הנגרמת בעט"ין; וכי בעבירות מסווג זה יש להעדר את האינטנס חיצורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. כמו כן עמדה על כך שבUberות נשק נקבע עונש מינימלי, ממנו בית המשפט רשאי לסתור לкопלה רק במקרים מיוחדים.

27. המאשימה בבקשתה שלצורך גזר הדין המקירה "בחן מתוך נשק מוגטם של המתלוננים, אשר לפטע, ללא עוזל בכפם ולא כל סיבה נראית לעין, כוונו כלפים כלי נשק ונורו לעברם יריות. מדובר, כך נטען, באירוע טרואומטי ביותר עבורם, אשר פוטנציאלי הנזק הטמון בו גבוה ביותר, וועלול היה להסתיים עם תוצאות קשות בהרבה. לעומת זאת המאשימה, העובדה שהאיירוע התרחש לאחר שפרצה מלחמת חרבות ברזל משתמשת בסיבת לחומרה, מאחר ש"השיטה היה הרבה יותר נפי", כלשונה, וכיון שניתן לקבל כלי נשק בקלות רבה ונדרשת הקפדה לעשות בו שימוש בזהירות ובהתאם לחוק. לעומת זאת, יש לתת משקל נמוך לגרסת המתלונן, לפייה סבר שפועל במסגרת צבאית. לסבירה, טענה זו אינה מתיישבת עם מכלול עובדות כתוב האישום.

28. לתמיכה בעמדתה אשר למתחם העונש ההולם, המאשימה הפנמה לפסקי הדין הבאים:

א. ת"פ (מחוז ב"ש) 32882-09-21 מדינת ישראל נ' ابو ואדי, 14/2/2023: מדובר בגזר דין שנitin נגד הנאשם שהורשע בעבירות של החזקת נשק וירי מוגרים, על רקע סכסוך בין משפחות הנאשם והמתלוננים, הנאשם בסמיות. הנאשם ואדם נוסף עמדו בצדו של שביל העפר, עליו הוצב מחסום אבני וצמיגים, שככל אחד מהם מחזיק בנשק הדומה לרובה M16. המתלוננים שנסעו ברכב נעצרו במיחסום והחלו לפרקן, חרב התנגדות הנאשם. הנאשם כיוון את הנשק כלפי מעלה וירה מספר יריות. האדם הנוסף כיוון את הנשק כלפי המתלוננים, וירה לעברם מספר פעמים בכונה להטיל בהם נכות, מום או חבלה חמורה. כתוצאה מהירוי של האדם הנוסף המתלונן נפגע באוזן. נקבע כי מתחם העונש ההולם למשעו של הנאשם נע בין ארבע שנים מסר בפועל לבין שבע שנים מסר בפועל. המאשימה צינה בטיעוניה כי מעשו של הנאשם פחות חמורים מהמעשים שנדונו בגזר הדין הנ"ל, כיוון שהירוי לא עשה על רקע סכסוך עם המתלוננים. כך יש להוסיף כי הנאשם לא עבר עבירה של ירי באזרע מוגרים.

ב. ת"פ (מחוזי ירושלים) 23-07-29947 מдинת ישראל נ' עליון, גזר דין שניין, בין היתר, בעניין של נאשם 1 שהורשע בעבירות של נשיאת נשק, ירי מנשך חם ומספר עבירות של איומים. על רקע סכסוך בין הנאשם לבין בני משפחתו ובשעה שבביתו של אחד מודדי התקיים מפגש משפחתי, הנאשם נכנס לבתו של הדוד ששהוא מצד בסיכון. בין הנאשם לבין בני המשפחה התפתחה קטטה, במסגרתה הנאשם הצמיד את הסכין לפניו של אחד מהם, אימס עליו שיחתר את פניו ואמר לו "אני אheroג אותך, אני אheroג אותך, אני איזין אותך ואת הבנות שלך". בהמשך, בזמן שהנאשם עמד במדרגות בסמוך לבית הדוד, הנאשם נשא בידו אקדח בمشך דקות ארוכות, אימס על בני המשפחה באומרו "מי שיוצא מהבית אני מורייד אותו". לאחר מכן, הנאשם טען את האקדח וירה באוויר, תוך שהוא צועק ומקלל את בני המשפחה שהסתגרו בבית. הנאשם עלה וירד מספר פעמים במדרגות הבנין, כשהוא נשא בידו את האקדח. נקבע כי מתחם העונש ההולם למשעו של הנאשם נע בין שלוש سنوات מאסר וחצי לבין שש שנים מאסר בפועל. גם לעניין גזר דין זה צינה המאשימה כי מדובר באירוע שהחומרתו גבוהה מהמקורה דנן, בו הירי לא עשה על רקע סכסוך. בכך יש להוסיף כי בגין הדין האמור פורטו נסיבות מחמירות, שלא מתקיימות בענייננו: האירוע נמשך מספר שעות; במהלךו אמרו של הנאשם ובני משפחתו נוספים ניסו להרגיע את הרוחות; התנהגות הנאשם הלאה והסלימה; הנאשם אימס על חייהם של בני משפחתו והצמיד סכין לפניו של אחד מהם; במהלך האירוע הוא פנה מיזמתו לאדם אחר בבקשתו שיביא לו אקדח ותחמושת; הירי נעשה בסמוך לבית המגורים בו בני המשפחה הסתגרו בשל חשש ממשועיו.

ג. ע"פ 6559/23 מдинת ישראל נ' חסarmaה, גזר דין שניין בבית המשפט המחוזי בעניינים של שלושת המשיבים, שהורשעו בעבירות של נשיאת והובלת נשק בצוותא חדא; קשרית קשר לביצוע פשע; קבלת רכב גנוב בצוותא חדא; שימוש ברכב ללא רשות בצוותא חדא; ושימוש מהלכי משפט בצוותא חדא. המשיבים קשוו קשר לבצע פשע חמור, שככל ירי לבני אדם. הם נעצרו בעקבות מתחסום יום של משטרת ישראל, לאחר שהצטיינו ברובה סער, אקדח, מחסניות ותחמושת מתאימה, כפפות, מסכות סקי, כובע גרב, כובע קסקט, משקפות, בקבוק בנזין, שני טלפונים מבצעיים ורכב גנוב עליו הותקנו לוחיות זיהוי שנגנוו מרכיב אחר. בית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש ההולם למשעם של המשיבים נע בין 36 ל-48 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט

"במקרה דנן... אין מדובר בנשיאה ובಹובלה של נשק חם במרחב הציבורי, ותו לא. עסוקן בהחזקאה, בהובלה ובנשיאה של נשק חם וכיוד נלווה במרחב הציבורי כחלק מיציאת המשיבים לרכב, כאשר כל אחד מהם מוקן ומצוון לפתוח באש חיה לכיוון האויב הלא מזויה. מסיבה זו, המשיבים הורשעו, לצד עבירות הנשק החמורות שביצעו, בקשרית קשר לביצוע פשע חמור - כאשר הם מודים כי הפשע החמור שתוכנן על ידם אמרור היה להתבצע באמצעות נשק חם" (הדגשה במקורו).

29. המאשימה זקפה לזכותו של הנאשם את הودאותו ואת עברו הפלילי הנקי. לחובתו זקפה את גורמי הסיכון שנמנו בתסוקר שירות המבחן.

טיוני הגנה:
30. ההגנה ביקשה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, שעמדה במועד הティיעונים לעונש על כשבעה חודשיים.
31. בטיעונו הדגיש הסניגור כי מדובר בנסיבות חריגות ביותר, שלאណנו כמותם בפסיקה עד כה. האירוע לא התרחש על רקע סכסוך עברי או פלילי, אלא לאחר שאברם שכנע את הנאשם שהוא נמצא בשימוש צבאי. לכן, כך טען אין גזoor את מתחם העונשה במקרה זה ממתחמי עונשה שנקבעו באירועים אחרים, בהם בעבר עבירות של נשיאת נשק וירי מנשך חם.

32. הסניגור ציין כי נגד משה הוגש כתב אישום לבית משפט השלום לפי הסדר טיעון, וכי אברהם זוכה מהמיוחס לו. בנסיבות אלה, טען הסניגור, קיבלת עמדתה העונשית של המאשימה תגרום לפער קיצוני בין העונש שיטול על הנאשם לבין העונשים שיטולו על המעורבים האחרים, ותbia לכך שככל משקל האירוע יוטל על הנאשם, למטרות שחקנו מינורי ושהוא נקלע לאירוע שלא מרצונו, לטענתו.
33. הסניגור טען עוד כי בתקופה בה נשברו העבירות שרר במדינה מצב כאוטי, כאשר גם אזרחים גויסו למשימות ספציפיות. לעומת זאת, כפצע בין הנאים לבני קרבנה לשיג של טעות במצב הדברים.
34. עוד טען הסניגור כי הנאים בן 53, חי בארץ גופו, מצב בריאותו היה טוב והוא מעולם לא חש ברע. לעומת זאת ביום, בעקבות האירוע ולאחר מעצרו, הוא סובל ממספר בעיות רפואיות. המעצר, כך נתען, קשה עליו יותר מהרגיל לנוכח בדידותו, היעדר בזקורים והיעדר תמיכה כלכלית.
35. הנאים בדבריו בבית המשפט ציין כי הוא משתף בחינוך במהלך מעצרו. לטענתו, התלווה לאברהם מבני שהתכוון לנ��וט באלים, אלא לשיע לאברם. הנאים הביע חרטה על מעשייו והבנה כי טעה וכי עליו לשאת בעונש לדבורי, יורה כדורי אחד באדמה כדי שישמעו אותו.
- דין ומסקנות:
36. הפסיכה חזקה ועמדה על כך שعبירות הנشك פוגעת בערכיהם חברתיים רמי מעלה, ובهم: שלום הציבור וביטחונו, והשמירה על סדר חיים תקינים ושלוים שאין מופרעים על ידי אדם האוזח נשק בידי. מדובר בעבירות שהפכו זה מכבר למכת מדינה, ואשר על החבורה להילחם בהן כחלק ממלחמתה הבלתי מתאפשרת בכך של זילות חי אדם והקלות הבלתי נסבלת של הלחיצה על ההדק. החזקת נשק שלא כדין משמשת תשתיית למגנון רחב של עבירות אלימות, וזמןנותו מעודדת את השימוש בו לצורכי עבירה. יש בסיס להנחה כי מי שמחזק ונושא כל' בו גלום פוטנציאלי קטלני, ללא פיקוח מטעם רשויות המדינה ומבעלי שנבচנו מיוםנותו לעשות בו שימוש וכישורות להחזיק בו, עושה זאת למטרות לא כשרות (ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון, 14/2/2021; ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, 22/2/2007; ע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' אדרי, 5/11/2019).

37. ההחלטה עמדה על כך שUberות הנשך פוגעת בערכיהם חברתיים רמי מעלה, ובهم: שלום הציבור וביטחונו, והשומרה על סדר חיים תקינים ושלוים שאינם מופרעים על ידי אדם האוחז נשך בידיו. מדובר בעבירות שהפכו זה מכבר למכת מדינה, ואשר על החברה להילחם בהן כחלק ממולחמתה הבלתי מתאפשרה בגין של זילוט חי אדם והקלות הבלתי נסבלת של הלחיצה על הבדיקה. החזקת נשך שלא כדי משמשת תשתיית למגון רחב של עבירות אלימות, זומינותו מעודדת את השימוש בו לצורכי עבירה. יש בסיס להנחה כי מי שמחזיק ונושא כל' בו גלום פוטנציאלי, ללא פיקוח מטעם רשויות המדינה ומבעלי שבচ্ছন্ম מימוןו לעשות בו שימוש וכשירותו להחזיק בו, עושה זאת למטרות לא כשרות ([ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון, 2021](#); [ע"פ 1406/19 מדינת ישראל נ' סובח, 5/11/2019](#); [ע"פ 761/07 מדינת ישראל נ' אדרי, 2007](#); [ע"פ 22/2007](#)).

38. זה לא מכבר כי שב בית המשפט העליון, התווה את עמדתו בגין לעבירות נשיאת הנשך וקבע כי: "UBEIROT HANSHAK MIZOCHOT UL SDR YOMO SHL BET HAMASHPET ZA DRER SHAGRAH. UOBDAH ZO MAHVOHA SHAL TMONOT HAALIMOT VEPESIYUHA BNESHAK HAGOAHA BACHBRA HAISRAELIT, VOBCHBRA HAARABIT, VOBCHBRA HAPRAT; SHL TMONOT HAKORVONOT MUBEIROT HANSHAK HEMIZGA GIDOL MIDBI SHENAH; VSHL RAMTA HACIPHA BKL HAMATIHS LHZKHT NESHK LA CHOK. CABR TOAR CI HEMATZB HIGU LCKD MZB CHIROM LAOMI. UL RAKUA ZA, NICRAT BAFSICA MAGMAH SHL HKSHUT MDINIOT HUNISHA BUBEIROT NESHK, TORU MATHN MASHKEL LISHKOUL SHL HARTUT HACALL.... UNISHA ZO KOLLAT LROB UNOSHI MASER RIVTSI BFOUL, HAMOSHTEM GEM UL NAASHIMIM CZEIRIM NUDRI UVER PLILI....".

ובמהרשך:
"כלל מתחם ענישה ראו לנאשם בגין עבירה של נשיאת נשך חם במרחב הציבורי, נع בין 30 ל-42 חודשים מסר בפועל. כן נקבע כי "בain נסיבות מיוחדות לחומרא או לקולא, יהא זה בהחלט סביר אם בית משפט יטיל על נאשם כאמור עונש של 36 חודשים מסר לריבטי בפועל".

([ע"פ 23/23 אגבאריה נ' מדינת ישראל, 2024](#)) (26/5/2024)

39. הצורך להיאבק בעבירות הנשך בדרך של החמרת הענישה עליה גם מהוראת השעה ([חוק העונשין](#) (תיקון מס' 140 - הוראת שעה) התשפ"ב-2021) שנכנסה לתוקף ביום 8/12/2021, בה נקבע עונש מינימום של רביע מהעונש המרבי במספר עבירות נשך ([סעיף 144\(ז\) בחוק העונשין](#)). בהיעדר נימוקים מיוחדים, עונש המינימום לעבירה של נשיאת נשך עומד על 30 חודשים מסר, אשר את חלקו בבית המשפט רשאי להטיל כעונש מותנה.

40. יחד עם זאת, גם UBIROT HANSHAK AIN USHIYOT MKSHA ACHAT. BBVA BET HAMASHPET LKBOU AT MATHAM HUNOSH HAHOLIM BEGIN, ULIO LUMOD BKL MKRAH VMKRAH UL NSIBOT BICHAU HUBEIROT, HAMSHILKOT UL CHOMRANTO SHL MEUSA HUBEIRAH VUL ASHMO SHL HANASHM. CPI SHNFPSK:

"... BRI CI AIUN LATEIL UNOSH AHD VACHID UL CL HANASHM SHUBUR UBEIRAT NESHK MUSIMAH. HIGSHA HAINDIVIDUALIT CLIFI HUNISHA DORSHET LBACHON AT MEUSA HUBEIRAH HAKONKRETI. CN YIS LTAT AT HADUT UL SHONI BIN HANASHIM - SHONI SHNOBU MASOG HUBEIRAH, MHALKO UL CL HANASHM BMSACT HUBEIRINAT, VOMHANSIBOT HAISSHOT SHL CL HANASHM."

([ע"פ 21/21 קרייף נ' מדינת ישראל, 2022](#)) (13/2/2022).

41. עובדות כתוב האישום מלמדות כי הסיבה שהביאה את הנאשם לעבורי את העבירות היא התנהלותו של אברהם והמצג שיציר כלפיו כלפי משה. ביום 23/11/2023 אברהם הצעיר לנאשם להצטרכן אליו לשירות מילואים. לאחר יומיים, אברהם הציג מצג לפני משה ולפני הנאשם, לפיו הוטל עליו למלא משימה צבאית סודית ומיחודה, שיש לבצע מיד. מצג זה נתמך בחוזותו של אברהם שלבש מדי צבא, ובצד הצבאי ובמצג הלחימה שבו ברשותו. גם משה וגם הנאשם הסכימו לחתת חלק באוותה משימה, מילאו אחר הוראותו של אברהם "לסתום את הפה ולא לשאול שאלות", לבשו מדיים שמסר להם ואחزو בכל הנקש שמסר להם. אולם, היה על הנאשם ומה שמתהות על כך שימושה סודית בה תלויים חייהם של חילילים הופקדה בידייו של חיל מילואים בלבד, הנדרש לגייס לצורך ביצוע המשימה שני אזרחים. אולם, העובדה שכחודש וחצי בלבד קודם לכן, ביום 7/10/2023, אזרחים וחילילים שפעלו באופן ספורדי, שלא חלק מבניה צבאי סדור, לקחו חלק במאבק מול מתקפת הטרוור של מחבלים החמאס על מדינת ישראל ותושביה, מעמעמת את עצמת התמייה.

42. בرم, בסופו של דבר, אברהם לא הוביל את השלושה לחיזית, לא לאזרור לחימה ולא לזרת קרב מול מחבלים, אלא למושך אזרחי. מדובר היה באותו המושך אליו הנאשם התילווה לאברהם יומיים קודם לכן, בדרךם לבת עין, ובו היה עד לדין ולדברים שהוחלפו בין אברהם לבין מ' ז' בונגע לחלק שחרר ברכבו. בשלב זה, שעה שברור היה שאין מדובר פעולה צבאית סודית, אלא בזירה אזרחית לחלוטין - מושך פעל בו שעויים עובדים אזרחים ומוציאים בו כל רכב אזרחים, ולא מחבלים חמושים ומוכנות מלחמה - היה על הנאשם לחזור מלשוף פעולה עם אברהם. אין הצדקה לכך שכן שנאשם המשיך ואחז באקדח שנמסר לו, ועודאי שלא לך שהוא יורה באקדח לעבר הקרכע בסמור למש'.

43. מן האמור עד כה עולה כי מתקיימות במקרה זה מספר נסיבות חריגות ונסיבות דופן לקולה, המצדיקות לקבוע מתחם עונש מותן בהרבה מזה שנקבע בגין מעשי עבירה "רגלים" של נשיאת נשק ורי מנשך חם, ולהטיל על הנאשם עונש נמוך בהרבה מעונש המינימום הנ"ל: הגורם שהביא את הנאשם לעבורי את העבירות הוא מצג השווא שבארם יצר לפניו, על רקע מלחמת חרבות ברזל שפרצה חדש וחצי קודם לכן, לפחות כל תכנון מצד'ו; חלקו סודיות ומיחודה; למעשה של הנאשם, התנהלותו במהלך האירוע ואף להגעתו למשוך, לפחות כל תכנון מצד'ו. היחס ביצוע העבירות נמוך באופן ניכר מחלוקת של אברהם, שיזם את המעשים, תכנן אותם, סייפק את האמצעים לביצוע וגיס לשםvr את הנאשם ואת משה, תוך יצירת מצג שווה. אולם, חלקו היחס של הנאשם גבוה מחלוקת של משה, שהתמקם במקום מרחוק וחסית מהזירה, לא עמד בקשר ישיר עם המתלוננים ולא ירה בנשך.

44. בהתחשב באמור לעיל אשר לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידה הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הנ"ל הקשורות ביצוע העבירות, נראה לי כי מתחם העונש ההולם נع בין 12 חודשים מאסר בפועל לבין 24 חודשים מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם:

45. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בהתאם לעונשה האמור יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הودאות בשלב מוקדם מאוד של ההליכים נגדו, עוד במסגרת הדיון המקדמי. יש בכך כדי לתמוך במידת מסוימת בדברי הנאשם בטיעונו לעונש כי הוא מתרחט על מעשי, מכיר בטעותו וمبין שעליו לשאת בעונש בגיןה. עוד יש להתחשב בנסיבות האישיות הלא פשوطות של הנאשם, בדידותה העומקה, הקשיים איתם הוא מתמודד ושאיפתו להשתלב בטיפול לצורך גמילה מאלכוהול.

46. לחובתו של הנאשם עומדת האמור בתסקירות בדבר הלגיטימציה שננתן להחזקת נשך והיעדר התייחסותו לתוכԶאות האפשרויות של מעשי, מתוך תפיסתו שאברהם הוביל את האירועים. אולם, כיוון שאברהם הוביל את האירועים, כאמור לעיל, יש לננתן זה משקל מוגבל בלבד.

47. בסופו של דבר, אני מוצא למת משקל נתמך רב יותר לשיקולים שנמננו לקולה, ולהטיל על הנאשם עונש המוצע בחילוקו התההון של מתחם העונש ההולם, גם אם לא ברף התההון.

התוצאות:

48. אני דין אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 14 חודשים החל מיום מעצרו, 26/11/2023.

ב. מאסר למשך עשרה חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה בנשך. ג. פיצוי לנפגעי העבירה בסך 7,500 ₪. הפיצוי יופק בקופה בית המשפט תוך 30 יום. המאשינה תמסור למצוירות בית המשפט בתוך שבעה ימים את הפרטים של מ' או של ז' הנדרשים לצורך יישום רכיב הפיצוי.

49. שב"ס מתבקש לבחון את אפשרות לשלב את הנאשם בטיפול גמילה מאלכוהול במהלך מאסרו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב تمוז תשפ"ד, 18 يول' 2024, במעמד הצדדים.